

Hessische/Niedersächsische Allgemeine, 23.9.2019.

Zvučni pejzaži sa klavijaturama i vibrafonima: nastup Ansambla za drugu novu muziku u Südflügel des Kulturbahnhofs (Foto: CHRISTIAN HEDLER)

Zagonetno i očaravajuće

Miloš Raičković i Ansambl za drugu novu muziku oduševili su prisutne na Festivalu minimalističke muzike

Autor: ANDREAS KÖTHE

Kasel – Uvek postoje dva načina poimanja umetnosti i muzike. S jedne strane - kao čisto emocionalno povezivanje sa izvođenjem, dakle kroz preplitanje atmosfere dela sa sopstvenom jedinstvenom realnošću. Sa druge strane - kao analitičko posmatranje kojim pojedinac nastoji da pronikne u pitanja strukture i tehnike, smisla i namere.

Naravno, granice su rastegljive. Tako se, na primer, u žanru minimalističke muzike primenjuje azijska i afrička poliritmija. Koncert američko-srpskog kompozitora i dirigenta Miloša Raičkovića i njegovog Ansambla za drugu novu muziku na Festivalu minimalističke muzike u Südflügel des Kulturbahnhofs, omogućio je pretapanje i sjedinjavanje obe pomenute varijante percepcije.

Dvanaest izvođača na šest klavijatura i dva vibrafona kreirali su zvučne prostore koji su istovremeno oduševili slušaoce i hipnotišućom elegancijom i rafinmanom forme. Raznolikost modela i njihovog kretanja, kao i razvoj harmonskih i ritmičkih figura odmah su osvojili punu pažnju publike.

Slušalac je imao mogućnost da rasplete zagonetno protkane muzičke komponente, istovremeno se prepuštajući očaravajućem karakteru kompozicija. Repertoar je bio sastavljen od originalno pisanih ali i aranžiranih dela srpskih kompozitora, uključujući i kompozicije članova ansambla. Dela su prezentovala isprepletane taktove, vazdušaste akordske blokove, kao i strukture pod uticajem balkanskih ritmova ili tehnooidnih ciklusa – različitije nije moglo biti.

Često je dvoje izvođača delilo klavijaturu, partiture su određivale tačne raspone i vremenske intervale. Sve je bilo notirano, a izazov je bio u procesu istraživanja i objedinjavanja pojedinačnih komponenti dela.

Veče je završeno kompozicijom “Water Tones“ (Vodeni tonovi) u kojoj je dirigent Miloš Raičković iznova podstakao mobilizaciju kompletnog dinamičkog korpusa.

Veliki aplauz za ansambl koji je delovao na visokom nivou, omogućivši da kreativno bogatstvo ovog muzičkog pravca dođe do izražaja.

Sa nemačkog prevela Katarina Radovanović